

304/876): אתה מכריח אותי ל' השוין ולומר לך שאינך היחיד ה' כותב למדור זה, לכן אינני יכולה מיד, להשיב לך או לעשות את מה שקבשת. אני מתרעמת על התרעמת שבמכתבך האחרון אלי, היות ומת קרבים הימים הנוראים, אני סולחת לך, כמוכן, ובכן:

אלה שכתבו או מתכוונות לכתוב אל 304/876): הנידון הוא בחור עניו, רוצה לתקן את המודעה שפרסמתי עליה, טוען שהוא רק מתכוונן לעבור קורס טיסה. הוא אינו רוצה לגנוב את הזעת, שלא יתקבל הר" שם שהוא כבר טייס מושלם.

אי תגידו ב'רותי'

לידה:הארץ, בן 21 (878/316) טוען שהוא כמעט מתכייש להורות כי הוא מתעניין בספרות, מוזיקה, ציור ופסיכולוגיה. היות והרבר נחלת כל אלה ה' כותבים לרותי. לכן אין הוא אומר זאת. הוא רוצה להתכתב עם נערה חגיגית עד גיל 20, אהבת-כבוד. לתושבת סכני בות ה'אביב עריפות.

ריקודים עייסום

17/878) היסס לכתוב אלי משום מהמסובים ורבר זה ניכר במכתבו המ' ששעשע. יש לו עבר עשיר בנר'ע, פל' מ"ח וזה"ל. לרבריו הוא יונגויל'ב, ואיבד תכונות אלה גם אצל אחרים. הוא מתעניין בספורט, הרפתקות, מוזיקה ללה ואפילו בפוליטיקה. הוא רוצה להתכתב עם נערה שתאהב מה שתרצה ותתכתב על מה שתרצה, בתנאי שמכובד השורות יציין חש-ההומור. שלא תהיה פחות מבתי 12 ויותר מבתול. הוא אינו אוהב ריקודים פלוניים, משום שאינו יודע לרקוד אותם, ויודע לעומת זאת לרקוד על מכור ניל'. סוס, אופנוע ואופניים.

בקווים כדורים

יש כאלה המכאיבים אותי לירי יאוש. הם כותבים על עצמם כמה פרטים, כמו למשל (878/318), המציין שהוא נכוח ובעל השכלה כמעט-תיכונות, רוצה ל' להתכתב עם נערה מעניינת ובעלת חוש' ההומור. הפרטים שהוא מוסר על עצמו זרים כמעט למדור עם מה פרטים של מאה בחורים אחרים הכותבים אלי. ואם אני מנסה איכשהו לנחון אותם, קורה לפעמים שהם כאים אלי בטענות, כמו אותו בחור, שכמעט, "יפה" כפי שהעיר על עצמו כתבתי שהוא נאה. אני מקווה בכל זאת, שלמרות הפרטים המוטעים תמצא נערה, שתכתוב אל (878/318) ולו רק כנלל כתבירי ה' מעניין.

עירנות יופי

עירניה (אני מניחה שהיא כותבת, את ניל'ה לא פרטת) תל-אביבית, ערה מאד, לדבריה, לניו כי היפה שבחיים (878/319) מעטיקה, רגשה ואוהבת את הפרטים, תהיה מוכנה להיער כל זאת ב' השורות שמכתב אל בחור תרבותי עד גיל 38 (דוקא 1), כדי לקבל את מכתביה עליו להיות עדין, בעל נפש עשיר רה ואוהב חברה. היא סבורה שתוכל לעניין אותו על ספרות, היסטוריה פסיכולוגיה, אהבה, וטיוילים.

יהלך זר זא — פיק

צבר, קיבוני, קצין ובעל-השכלה, מתכנסים כולם בנוכח של (878/320), הרוצה להתכתב עם נערה בניו 19—17 שתאהב יפה מאד, כי, כותב האיש, בנא' וזה צנועה, גם היא כזה. עליה להיות גם בוגרת ברובה ולא נבונה יותר מ-1.60 מ' גוף, שלא תאהב בתיקפה ורקודים סא' לוגיים.

סודות במחזור

ז'יט'ה: — הנעת למסקנה שכל בני האדם הם בצבועים ופשלים, אחרי שחב' רתד מסרה לזאה את הסוד שנלית לה. את קשוחה מדי. אני הייתי קוראת לזה חולשה, לא צביעות או שפילות. אותה חולשה נרמה לשתוכן שאיננו יכולות לשמור סוד. האם את יכולה לדרוש מ' מה יותר ממה שאת דורשת מעצמך? מרות הם כמה דורשת: כרע שחם נכנסים למחזור, אין לדעת לאן הם הולכים. היי זהירה יותר בפעם ה' באה.

במפר המתוח

ז'הר: — מבעיתה אותך המחשבה שהכרתך יכולה לעתים לקרוא בך ככתוב ספר. אם אתה באמת פותח מכתב, אתה יכול להתנהג, נערוות רבות קוראות ספ' רים מבלי לשים לב להערות.

צרפת

צרות היהודי המעופף

לפני שבועיים נשאל פיאר מנדס-פראנס מדוע הוא מעמיס את כל העבודות על עז' מו. הגה למשל, אמרו לו, כולל הקאבינט את הגנרל קניג הדוג'וליסט, מומחה גדול לעניני צבא. מדוע לא יטיל עליו לעבד נוסח חדש להסכם הצבא האירופי, במקום לטול על עצמו גם תפקיד זה, כשהוא עדיין עיף בטיסותיו לגיבה ולטוניסיה?

"בלתי-אפשרי", השיב מנדס-פראנס, הגנרל קניג מסוגל לעשות פשרה רק עם אנשים שהם תמימי דעה אתו!"

העבודה השחורה. השבוע נתברר כי אמנם צדק היהודי המעופף. הגנרל קניג הת' פטר מן הממשלה, כאות מחאה על החלטת-הפשרה שלה בדבר הצבא האירופי. הממשלה של מנדס-פראנס עמדה מול הסכנה החמורה ביותר מאז הוקמה.

אולם ראש-הממשלה המשיך בתפקידו, כי גייל. הוא ידע בדיוק כיצד לרפא את מחלול' תיה של צרפת. הוא ידע גם כי לשום צרפתי אחר אין כל תרופה אחרת. הוא סמך, פשוט, על המפלגות שיתנו לו לגמור את העבודה השחורה, לפני שיחזרו למישחק ה' ישן של היום-איראש-ממשלה-מחר-אתה-ראש-ממשלה.

נקודת המחלוקת: איך להסכים לזיונה מ' חדש של גרמניה, שהפך מומן בבלתי-נמוע, מבלי שגרמניה תסכן את צרפת? או, במלים אחרות: כיצד לכבול את הצבא הגרמני, מב' לי שאותם הכבלים עצמם יכבלו את הצבא הצרפתי?

השעה ה'12. עד כה היה לצרפתים פת' רון לבועיה: לדחות את ההחלטה. אולם מנ' דס-פראנס, אויב-הדחיות, ניגש לעבד הצעה שתוכל להתקבל על-ידי רוב הצרפתים. הקר' שי: ממשלתו כללה שונאים מובהקים של רעיון הצבא האירופי, צד בצד עם האוהבים המושבעים שלו.

גורם נוסף: השעון. לפני שבועיים החליט הקונגרס האמריקאי כי הנשיא יוכל להחליט על זיונה של גרמניה, בלי כל סייג, גם בלי לבנס מחדש את הקונגרס בשעת פגרת-הקצין. היה זה רמז גלוי לצרפת כי מחוגי השעון מתקרבים לשעה ה'12.

בריטניה

סיפור בלשי

רפאל סמיך היה פרוש על פני הנהר תמ' זה — כמו בהתחלת כל סיפור בלשים הגון.

א/ק ירוטלאב דאברובסקי התכוננה להפ' ליג מנמל לונדון. חזרה למולדתה הפולנית. העתונאים שצבאו על הרציף כדי לראות ב' פעם האחרונה את פניו של ד"ר יוסף קורט ואשתו (ראה 127). כבר החזירו את העטים הנובעים לכיסים. הפועלים שעסקו בפריקה וטעינה עמדו אף הם לסיים את מלאכתם — כשולפתע נתקל אחד מהם ברמותו הרזה של אדם מבוהל, שהסתתר בכסן האניה.

"אני אנטוני קלימוביץ", הפליט, ברחתי מפולין באופן בלתי-חוקי. אני מבקש מקלט באנגליה. אנא, עזרו לי!"

הפועל האנגלי לא היה היחיד שהשיב לב לנוסע הבלתי-חוקי. רב החובל של האניה שמע את הדבר, ציווה לאסור את האיש, ל' כלוא אותו באניה, על מנת להחזירו לידי המשטרה הפולנית.

עתונאי יכול להויעד. בזה היתה מט' תיימת הפרשה, לפחות עד כמה שנגעה ל' בריטניה, לולא צבא-העתונאים שנכח על ה' רציף. הפועלים סיפרו להם על האיש המס' תורני, העתונאים, רובם אמריקאים, הרעישו מיד את עתוניהם, דרשו את הצלת הפולני.

בינתיים הרימה האניה הפולנית את עוגנה. כמעט באותו רגע מיהר נציג אגודת החיילים הפולניים המשוחררים בלונדון לביתו של ה' שופט הראשי, השופט תתם על צו של ה' ביאסיקורפוס. הפקודה הועברה לביתו של מפקד סקוטלנדיארד, שיתיר על חופשת סוף השבוע. שמונים קצינים ושוטרים עלו על

הביאס-קורפוס — צו-על-תנאי המחייב את הנתבע להביא אדם מסוים לבית-המשפט. זכות זו, הנחשבת לייסוד כל משטר דמו' קראטי, נועדה בעיקר למנוע בעד הממשלה לכלוא אדם בסתר, ללא פקודת שופט מוס' מ'.

עשרות סירות-משטרה, הקיפו את האניה מ' כל עבר. אנית-משחית התקרבה למקום, נייע' נעה את תותחיה בתנועה אימתנית. הקפטן הפולני עצר, נתן לשוטרים לעלות על הא' ניה, לשחרר את האיש. אנטוני קלימוביץ זכה למקלט בכריטניה.

כתב עתונאי בריטי: "כל זה יפה. אולם מה היה קורה לולא נכחו בנמל במקרה מאות העתונאים?"

הכיוון השני

ד"ר יוסף קורט היה תלמיד מצטיין באור' ניברסיטה של ייל, אחת משתי המכללות ה' חשובות של ארצות-הברית. חוץ מזה היה גם קומוניסט. כשגמר את לימודיו בייל נר'

הקו החדש

תמונה מעניינת זו של דוגמנית צר' פתית המודגימה מודל חדש של כריסטיאן דיוור מאפינית את הקו החדש של האופנה הצרפתית. שערורה פורה בכל רחבי הארץ (העולם הזה" 877) המבטיחה בער' קר את חיפוס המחשוף והמותניים.

שם לגיוס צבאי, אך חיולו נדחה הודות ל' סטיפנדיה של שנתיים שניתנה לו באוניבר' סיסיה של קאמברידג', אחת משתי המכללות החשובות של בריטניה.

יתכן ואיש לא היה שם במיוחד לב אל הפיסיוולוג השקט, פרט לקומץ מדענים. הוא עלה לדרגת מרצה במכללת בירמינגהם. לפ' תע הפך שמו מפורסם בעולם.

אחת מוועדות-הסינאט האמריקאיות, ה' עוסקות דרך קבע בצידו של כותרות בעתו' נימ, החלה חוקרת את השפעת הקומוניס' טים באוניברסיטות האמריקאיות. נתקלה ב' שמו של קורט. גלגלי המכונה הגדולה הות' נעו. הקונסול האמריקאי בלונדון שלל את הפספורט של המדען, דרש כי יחזור מיד לארצות-הברית. קורט סירב: היה ברור לו כי שם יפורסם כקומוניסט, יזרק מכל ה' משרות, אף שחול מומן מלהיות קומוניסט, לטענתו.

למחרת קיבל קורט פקודה להתייצב לש' רות צבא ארצות-הברית. קורט סירב שוב: כתושב קבוע בבריטניה לא חל עליו חוק הגיוס האמריקאי, עד אשר יחזור לארצת' ארצות-הברית. התוצאה: הודעה כי הוא מש' תמט מגיוס, צפוי על כן לביטול תניוחתו ה'

אמריקאית — אף שהוא אמריקאי מלידה. רק בסכנת מוות. יתכן כי קורט לא נבהל במיוחד, השלים עם הסיכוי שלא יח' זור עוד למולדתו, כמאות מדענים נאמנים אמריקאיים אחרים באירופה שנתשדו בקומ' ניום. אולם כאן התערב שר-הפנים הבריטי: הוא ביטל את זכות-העריב של המדען בברי' טניה. הנימוק הרשמי: מקלט פוליטי ניתן רק לאנשים הנמצאים בסכנת מוות, או לאנ' שים הבאים מאחורי מסך הברזל. אין זכות זו חלה, על כן, על קורט. להיפך, אין משרד' הפנים נתן רשיון-שהיה לאנשים שאין להם סיכוי לחזור למולדתם בתום תוקף הרשיון.

ההחלטה עוררה סערה אדירה בבריטניה. העתונות השמאלית והליברלית חשה לערות המדען, חבריו המדענים הפציצו את שר-ה' מנים בבקשות, הודיעו כי פיסיוולוג בעל רמה כמו קורט נדיר למדי ודרוש לבריטניה. שום דבר לא הועיל.

בשבוע שעבר היה על ד"ר קורט לעזוב את ארצת' בריטניה. העתונות עצרה את נשי' ממה, ציפתה למה שיקרה לו בחזרו לאר' צות-הברית. אולם היא אוכזבה: לפתע הכ' ריו יוסף קורט כי יבקש מקלט פוליטי בכר' לין הקומוניסטית. עוד מדען מערבי אחד עבר את הגבול. הוא יצא באותה אניה ש' הביאה מן הכיוון השני פליט פוליטי מפולין.

פענים

תוסעה חזרה

"קיים הבדל גדול בין המשפט למוסר. אולם אדם העוסק במעשים בלתי-מוסריים מוכרח, בסופו של דבר, לעשות גם מעשים בלתי-חוקיים."

אימרה זאת של המשפטנים הבריטיים נר' אתה בכל אמיתותה לפני שבועות מספר, כאשר נידון אחד מעוזרי התליין הבריטי ל' מאסר ששה חודשים על הפצת ספרות פור' נוגרפית.

בעקבות מאסרו של סגן-התליין ערכו עתו' נאים בריטיים מחקר נרחב, העלו עובדות מפתיעות על הקשרים ההדוקים בין מקצוע התליינות — שהינו בלתי-מוסרי לדעת רבים — לבין מקצועות הפשע למיניהם.

אחת הפרשות המוזרות שנתגלו בשטח זה הינה פרשת פולקל, ששימש כתליין ה' עיר ברלין, על כל איזוריה, בשנים 1946—1948. בתקופה הקצרה של כהונתו ערף פול' קל ארבעים ושמונה ראשים, קיבל הענקת של אלף מארק לראש. אולם הוא לא הסתפק בהכנסות אלו, החל לעסוק בשוד, פתח בית-ספר לגנבים, אירגן כנופיית שושעים מסוע' פת, שהונגהה רשמית על ידי גלאו, אחד מתלמידיו הצעירים.

פרשה אחרת המעידה על הקשר הדוק בין התליינות לבין הפשע הינה פרשת אדם בשם פלייל, שנידון למאסר-עולם בגרמניה על נסיון לרצח. פלייל השתעמם בבית-הסו' הר, על כן פנה אל משרד המשפטים הגרמני, ביקש להתמנות לתליין, ציין בבקשתו: "יש לי נסיון רב במקצוע. רצחתי שלושים ושלושה בני-אדם."

אמנם החקירה העלתה שפלייל הגנים ב' מקצת, ביצע שתיים עשרה רציחות בלבד. אולם המשרה המבוקשת לא ניתנה לו אפילו לאור נסיון נכבד זה.

דוגמאות היסטוריות, ריבוי הפשעים בקרב התליינים אינו מצומצם לדורנו בלבד. כמה דוגמאות מעידות על כך שתופעה מוזרה זו פרחת ביחוד באנגליה במאה ה'18:

- בשנת 1718 נתלה התליין גיוהן פרייס, לאחר שהורשע ברצח.
- כעבור שנה נאשם סגנו של פרייס ב' גניבה ונידון למוות. אולם ברעג האחרון הוח' לפ גורדינו למאסר-עולם.
- בשנת 1750 נאשם התליין גיוהן טריי' פט ברצח, אך זוכה והמשיך לעסוק במקצוע עו.
- בשנת 1780 נידון תליין אחר, אדוארד דניס, למוות על השתתפות בשוד בחי' או' רחים קתוליים, קיבל חנינה, עזר לחלות את שותפיו לפשע.
- כל העובדות האלו, בצירוף מספרים על ריבוי השימוש בסמים משכרים בקרב תל' ייני ארצות-הברית מסתכמות למסקנה אחת: המדינות המודרניות חייבות לנקוט בצעדים נמרצים, לבטל את מקצוע התליינות, בבטלן את עונש המוות, על לבחור בתלייניה מ' קרב האנשים הגונים — אם ימצאו כאלה — ולחנכם להערכת כבודי-מקצועם.